

Spolek FŠEM nabízí alternativní kulturu

Nadšenci pořádají různé akce pro všechny generace, hledali další stejně zaměřené osoby.

■ Antonín Zvěřina

Třebíčský kulturní spolek FŠEM už sedm let oživuje místní kulturní scénu. Nadšení organizátorů za tu dobu dalo vzniknout ke stovce kulturních akcí pestré škály žánrů.

FŠEM není na třebíčské kulturní scéně nováčkem. Do povědomí se poprvé zapsal v roce 2017 prostřednictvím jednodenního hudebně-filmového festivalu. Následovalo několik filmových projekcí, swap či slam poetry, ale až rok 2022 se stal přelomovým. Spolek se rozrostl o vícero aktivních lidí, kteří do akcí vkládají svůj volný čas a energii, to vše na dobrovolnické bázi.

Cílem spolku je nejenom organizace kulturních akcí, ale také utváření a propojování místní komunity. Hnacím motorem je pro organizátory především chuť dávat prostor novým uměleckým jménům, nekomerčním žánrům a zajímavým performancím.

Dnes tak lze napočítat ke stovce uskutečněných akcí. Do repertoáru si spolek připsal například koncerty, výstavy, exhibice slam poetry, debaty se zajímavými hosty, autorská čtení nebo třeba blešák.

Setkání s názvem Svačina FŠEM první listopadovou sobotu byla určena pro všechny, kteří by se rádi

ŠEST dobrovolnic, které se starají o chod Spolku FŠEM.

Foto: Antonín Zvěřina

do organizace akcí a chodu spolku zapojili. Účastníci se dozvěděli nejen o plánech spolku a jeho fungování, ale poznali také příběhy všech, kdo stojí za jeho činností. O vzniku a plánech hovořila Nikola Machala.

Jak vlastně vše začalo?

Spolek FŠEM jsem rozjízďela sama, když jsem byla asi rok na mateřské dovolené. Chyběla mi v Třebíči nezávislá kultura, předtím jsem studovala pět let v Praze, kdy jsem byla zvyklá chodit do kaváren třeba na nějaké dokumentární festivaly.

Ríkala jsem si, že by bylo pěkné si třeba s přáteli promítat nějaké dokumenty právě v kavárně, což se usku-

tečnilo. Rozjela jsem na Facebooku stránku Spolek Fšem, zpočátku jsem opravdu každou středu promítala dokumenty. Protože mám kamarády, kteří na něco hrají, píšou básně, možnosti se rozšířily.

Po půl roce jsem oslovila dvě kamarádky, zda se nechtějí přidat, učinili jsme náborovou akci a postupně se vše rozjelo díky dalším dobrovolníkům ve větší míře. Už fungujeme pátým rokem.

Co prostory pro takové akce?

Je to poněkud složitější, protože vše děláme dobrovolně a nemáme na to žádné rozpočty. Jdeme cestou restaurací a kaváren, myslíme si, že je to dobrá volba i pro provozovatele takových zařízení, kdy se mohou prezentovat. Pro nás je to výhodné, že nemusíme řešit zázemí, toalety, prodej občerstvení. Především v zimě je to ideální.

Spolupracujete s jinými podobnými spolky?

To byla i moje prvotní vize, když jsem se všim začala. Myslím si, že je to hezké vše propojit. A mohly by se ty světy obohacovat. To se povedlo a je na nás navázaných víc organizátorů.

Společně pořádáme některé typy koncertů, taneční akce s Natálií Vlkovou, která už je u nás ve spolku, výstavy. Napojili se na nás lidé, protože věděli, že už máme diváckou základnu.

Máte zaměření jen na kulturu?

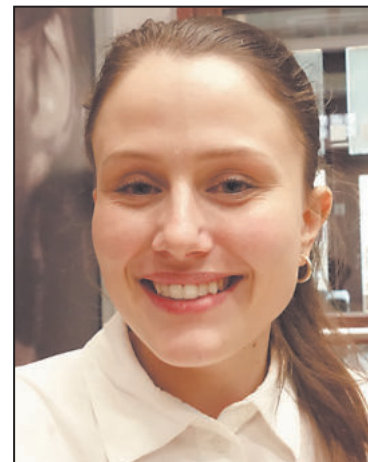
Máme dva cíle, dávat možnost se ukázat zajímavým lidem, tvůrcům z Třebíče. Tam jsme se hodně zaměřovali na výstavy, druhý cíl, ukazovat nová jména, nikoli populární osobnosti, ale aby diváci věděli, že to bude dobré.

Jak si zajišťujete propagaci?

Přes sociální sítě, máme mnoho mladých členů, podařilo se nám domluvit například s firmami tisk plakátů protisloužbou.

Kolik má spolek členů?

Dost se to mění, někdo třeba začne studovat vysokou školu a už nemá na naše aktivity čas. Ve stálém týmu je nás sedm až osm a máme i

NIKOLA MACHALA

asi dvacet třicet dobrovolníků. Třeba fotografy, co nám fotí zdarma, což je důležité pro propagaci. Nebo pomáhají u vstupu a podobně.

Jde skloubit rodina a dobrovolná činnost?

Paradoxně když jsem byla na rodičovské dovolené, šlo to mnohem lépe. To byla taková odměna, že se můžu věnovat něčemu jinému, měli jsme přes 30 akcí ročně. Od minulého roku jsem začala pracovat, ale nabalila se na nás spousta lidí, kteří akce pořádají. Dokážou si i vyřídit granty.

Žádáte tedy o granty?

Žádali jsme minulý rok v rámci dvou programů města, 20 a 20 tisíc korun. To jsme pořádali tři koncerty a nějaké edukační akce se sexuální výchovou, jak mají mluvit rodiče s dětmi, a o psychickém zdraví. A letos na takovou dvoudenní akci tady v Komunitním centru Moravia.

Využíváte Komunitní centrum?

Určitě jsme tady už nějaké akce měli, třeba stmelování kolektivu, protože pro komunikaci využíváme sociální sítě a často se potkáme jen na akcích. Tak se scházíme tady.

To je cíl i dnešní akce?

Ano, ale chceme také navázat další kontakty, třeba už se nám tady teď ozval zástupce spolku Žijeme v Židech. Nalákat další lidi, kterým se líbí, co děláme. Je to dobrovolná činnost, a čím nás bude víc, tím lépe.

Co vás čeká?

V prosinci chceme uspořádat ve spolupráci s Knihkupectvím U Demla čtení poezie na undergroundové téma. Bavili jsme se o tom, že by to byl třeba Ivan Martin Jirous, kdy bychom četli jeho básně.

Zaměřujete se jen na mladé, na určitou věkovou kategorii?

Jsme všichni mladí, dobrovolníci často mají patnáct let, a akce propagujeme přes sociální sítě, přirozeně máme mladší publikum. Ale spolupracujeme i s jinými pořadateli, na koncerty chodí všechny věkové kategorie. Záleží na typu akce. Rozhodně vítáme každého návštěvníka, kterého naše akce zaujme.

Blahopřání

4. 11. 2024 oslavil **87 roků** třebíčský rodák, dlouholetý člen folklorního souboru Třebíččan, potápěč, turista a lyžař a především dobrý člověk a srdcem Třebíččan

LUBOMÍR STRNAD

Po odchodu do důchodu z odboru dopravy třebíčské radnice se odstěhoval do obce Rohy, kde působil 12 roků jako tamní starosta a také jako člen vedení Svazku obcí pro komunální služby.

8. 12. 2024 oslaví
62 let společného života
se svou ženou Janou Strnadovou,
rozenou Šebelovou

Hodně zdraví, spokojenosti a hezkých společných chvil do dalších let přejí

bývalí spolupracovníci
ze Svazku obcí pro komunální služby a ESKO-T s.r.o.